

นิติวิทยาศาสตร์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน เรื่องกาหลมหรทึกและรหัสลับดา วินชี*

สายวรุณ สุนทรโรทก**

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนิติวิทยาศาสตร์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเรื่องกาหลมหรทึกและรหัสลับดา วินชีมุ่งวิเคราะห์ตัวบทนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกของปรายต์ และรหัสลับดา วินชี (Da Vinci Code) ของแดน บราวน์ (Dan Brown) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเด่นของนวนิยายสืบสวนสอบสวน และเพื่อวิเคราะห์การนำความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในเรื่องกาหลมหรทึกและรหัสลับดา วินชี

ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายทั้งสองเรื่องมีลักษณะเด่นสอดคล้องกับนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบคลาสสิก กล่าวคือมีโครงเรื่องเริ่มที่เกิดเหตุฆาตกรรม นักสืบค้นหามปริศนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุฆาตกรรมนั้น สืบหาความจริงจากเบาะแสเพื่อคลี่คลายปมปริศนา และเปิดเผยฆาตกรตัวจริงในตอนท้ายเรื่อง แต่นวนิยายทั้งสองเรื่องมีรายละเอียดของเหตุการณ์แตกต่างกัน ในกาหลมหรทึกกล่าวถึงคดีฆาตกรรมต่อเนื่อง 5 คดีที่เชื่อมโยงกันด้วยรอยสักบนร่าง

* งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

** รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ติดต่อได้ที่: saiwaroon.s@ru.ac.th

ของเหยื่อ ส่วนรหัสลับดา วินซีเกิดฆาตกรรมขึ้นจากความปรารถนาจะได้รหัสลับขีต ซึ่งเป็นความลับของตระกูลและเป็นความลับในคริสต์ศาสนานิกายหนึ่ง การมุ่งที่จะเปิดเผยความลับได้นำไปสู่การฆาตกรรมผู้เกี่ยวข้องอีก 3 คดี นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เขียนนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการประพันธ์คือ 1.การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ 2.การหาสาเหตุการเสียชีวิตจากศพ 3. การไต่สวนการตาย และ 4.การหาแรงจูงใจให้ก่อคดีฆาตกรรม รายละเอียดที่แตกต่างกันนี้ ทำให้เห็นว่า ผู้เขียนเรื่องกาหลมหรทีกได้ขยายความเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ไว้อย่างรวบรัด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเป็นภูมิหลังเบื้องต้นเท่านั้น ส่วนผู้เขียนเรื่องรหัสลับดา วินซีอธิบายสถานที่ต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียด โดยเฉพาะกลุ่มที่มีศรัทธาต่อพระคริสต์ศาสนาในนิกายที่แตกต่าง จนทำให้ผู้อ่านกลุ่มหนึ่งสนใจจะศึกษาค้นคว้าต่อด้วยเชื่อว่าเรื่องราวทั้งหมดเป็นเรื่องจริง การนำความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบหาสาเหตุของการตาย มีดังนี้ การชันสูตรพลิกศพ มีการนำความรู้มาใช้ในการไต่สวนพยาน และใช้ในการสืบหาแรงจูงใจของคนร้าย จากการวิจัยครั้งนี้ น่าจะมีการศึกษาการนำนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการประพันธ์นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนหรือแนวอื่น ๆ เพื่อให้เห็นพัฒนาการของการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการประพันธ์บันเทิงคดีต่อไป

คำสำคัญ: นิติวิทยาศาสตร์; กาหลมหรทีก; รหัสลับดา วินซี

Forensic Science in the Detective Novels *Ka-hon-ma-ho-ra-tuek* and *the Da Vinci Code**

Saiwaroon Soontherotoke**

Abstract

The research titled 'Forensic Science in *Kahon Mahoratuek* and *The Da Vinci Code*' aims to analyze the novels *Kahon Mahoratuek* written by Prap and *The Da Vinci Code* written by Dan Brown respectively. The purposes of this analysis are to examine the main features of detective fiction found in *Kahon Mahoratuek* and *the Da Vinci Code*, as well as to investigate how the knowledge of forensic science applies to the writing of *Kahon Mahoratuek* and *the Da Vinci Code*.

The analysis reveals that the main features of these two novels correspond to a detective genre of writing as the stories begin from a crime scene. Detectives have discovered and followed murder clues to solve the mystery and find the murderers in the final episodes. However, details of

---

* This research was funded by Ramkhamhaeng University Research and Development Institute.

** Associate Professor of The Department of Thai and Oriental Languages, Faculty of Humanities, Ramkhamhaeng University, e-mail: saiwaroon.s@rmail.ru.ac.th

these two novels are different. While *Kahon Mahoratuek* depicts five serial killings linked by a tattoo found on each victim, *The Da Vinci Code* portrays that a murder motive lies in desire to possess a family's and a Christian sect's secret code. In pursuit of this secret code, it has led to three more murders of involved people. Moreover, the authors' applications of forensic science knowledge were found in 1) a crime scene investigation, 2) a body investigation for identifying a cause of death, 3) a death investigation, and 4) a motive investigation. The author of *Kahon Mahoratuek* added a brief historical detail for the reader's background, whereas the *Da Vinci Code*'s author provided detailed explanations of each setting in his novel, particularly of the faith in a different sect of Christianity. This inspires some readers to further investigate since they believe that it is a true story. Forensic science knowledge applies to investigations of causes of death or autopsies. It also applies to investigations of witnesses and motives for the murders. Further recommendation from this analysis is that a study on characters of police officers could be conducted to shed some more light on the development of forensic knowledge applications in other novels composing.

Keywords: Forensis Science; Ka-hon-ma-ho-ra-tuek; the Da Vinci Code

1. บทนำ

นวนิยายเป็นบันเทิงคดีประเภทหนึ่งที่ตั้งขึ้นให้มีเหตุการณ์สำคัญ มีตัวละครที่จำลองจากชีวิตจริงและสร้างเหตุการณ์สมมุติเสมือนจริง โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญต่างๆ ประกอบสร้างขึ้นเป็นเรื่องราวที่มีจุด ประสงค์แฝงด้วยการวิพากษ์วิจารณ์สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง หรือแสดงจิตวิทยาและบุคลิกภาพของ ตัวละคร หากนักเขียนมีกลวิธีการประพันธ์ที่ซับซ้อนเหมาะสมสัมพันธ์กับแนวเรื่อง เนื้อเรื่องและตัวละครของ นวนิยายด้วยแล้ว นวนิยายเรื่องนั้นก็ยิ่งเชิญชวนให้ผู้อ่านสนใจที่จะติดตามตั้งแต่ต้นไปจนจบเรื่อง

กาหลมหรทึก เป็นนวนิยายของปรাপต์ หรือนามจริงว่า นายชัยรัตน์ พิพิธพัฒนาปรাপต์ กล่าวถึงเหตุการณ์ใน พ.ศ. 2486 ช่วงมหาสงครามเอเชียบูรพา พ.ศ.ท. เวทวงศ์ ภิรมย์รุจ สารวัตรหนุ่มแห่งกองตำรวจสอบสวนกลาง ได้รับแจ้งเหตุฆาตกรรมสะเทือนขวัญในย่านวัดระฆังโฆษิตาราม การสืบสวนเบื้องต้นเต็มไปด้วยเรื่องกลางแคลงใจ โดยเฉพาะรอยสักบนหน้าผาก ข้อมือ และข้อเท้า ทั้งสองข้างของเด็กหญิงผู้ตาย ปรากฏเป็นรอยสักปริศนาของคำห้าคำ เมื่อสืบสวนเชิงลึก สารวัตรตัวละครเอกพบว่ายังมีคดีสะเทือนขวัญเป็นฆาตกรรมต่อเนื่องอีกหลายคดี แต่ละคดีล้วนทิ้งรอยสักไว้ที่ตัวเหยื่อ 5 คำ เพื่อให้ตำรวจตามแกะรอย ในท้ายที่สุดสารวัตรพบว่า ต้นเหตุของฆาตกรรมนั้น ไม่มีผู้ใดคาดเดาได้และไม่อาจเข้าใจถึงแรงจูงใจที่ก่อเหตุกับผู้บริสุทธิ์ได้ ผู้วางแผนฆาตกรรมต่อเนื่องครั้งนี้มีแรงจูงใจที่ไม่สมเหตุสมผล และที่สุดแล้วผู้ร้ายตัวจริงรอดพ้นจากการถูกจับกุมอย่างไม่น่าจะเป็นไปได้

นวนิยายเรื่องนี้ได้รับรางวัลนายอินทร์อะวอร์ด ประจำปีพุทธศักราช 2557 และได้รับการเข้าชิงรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ได้เข้าถึงรอบรองชนะเลิศ ต่อมานวนิยายเรื่องนี้ยังได้นำมาสร้างเป็น

ละครชุดกึ่งภาพยนตร์ ผลิตโดยบริษัทเดอะ วัน เอ็นเตอร์ไพรส์ แพร่ภาพเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ - 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ทางช่อง ONE

สุภาวดี โกมารทัต หนึ่งในคณะกรรมการตัดสินรางวัลนายอินทร์อะวอร์ด กล่าวว่า “เห็นความเจียมตนและละเอียดรอบคอบในการเดินเรื่องของปรাপต์ ชวนให้นึกถึงนิยายแนวลึกลับและระทึกขวัญของแดน บราวน์ ผสมผสานกับแนวของ ซิดนีย์ เชลดอน ในรสชาติและกลิ่นอายแบบไทย ๆ” เช่นเดียวกับศุภาหัตต์ บุษปะเกศ ซึ่งเป็นกรรมการตัดสินเช่นกัน ได้กล่าวว่า “นี่คือนักเขียนที่ต้องจับตามองเป็นพิเศษ ด้วยลีลาและกลวิธีการเล่าเรื่องแบบซับซ้อนซ่อนนัย เต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนานเข้าใจท่ามกลางบรรยากาศและค่านิยมแบบไทยแท้ อาจกล่าวได้ว่า เขาคือแดน บราวน์ แห่งสยามประเทศ”

คำกล่าวข้างต้น ก่อให้เกิดความสนใจที่จะศึกษานวนิยายเรื่องกาหลมหรทึก และรหัสลับดาวินชีของแดน บราวน์ ซึ่งเขียนขึ้นเมื่อพ.ศ. 2546 ได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่นักอ่านทางซีกโลกตะวันตก และได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนังสือขายดีอันดับหนึ่งจากหนังสือพิมพ์ ยูเอสเอทูเดย์อยู่หลายเดือน อีกทั้งยังคงติดอันดับหนังสือขายดี 50 อันดับแรกมาอย่างยาวนานจนถึงปัจจุบัน

เหตุที่นวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยมมาก น่าจะเป็นเพราะเนื้อหาของนวนิยายมีหลายส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์ โดยเฉพาะการกล่าวถึงพระเยซูและพิธีกรรมต่างๆ ที่มีความลับบางอย่างตรงข้ามกับความเชื่อส่วนใหญ่ของคริสต์ศาสนิกชน ผู้เขียนได้อ้างว่าสถานที่ สยามลับ และพิธีกรรมต่างๆ ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องนี้ถูกต้องตามความเป็นจริงทั้งสิ้น คำกล่าวอ้างจึงเป็นเสมือนคำเชิญชวนให้ผู้ที่สนใจอ่านมากยิ่งขึ้น (เมษ รอบรู้, 2550, หน้า 3)

รหัสลับดาวินชี เป็นเรื่องของศาสตราจารย์ด้านศาสนสัทัญลักษณ์วิทยา แห่งมหาวิทยาลัย ฮาวาร์ด ชื่อ โรเบิร์ต แลงดอน เขาเดินทางไปบรรยายที่กรุงปารีส ฝรั่งเศส หลังจากการบรรยายมีตำรวจมาขอพบและเชิญไปช่วยไขคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้นในพิพิธภัณฑลุ่มพ์รี เมื่อแลงดอนไปถึงที่เกิดเหตุ ได้พบกับผู้กองเบซู ฟาซ ผู้รับผิดชอบคดีนี้ ผู้เสียชีวิตคือ ฌาคส์ โซนิแยร์ภัณฑารักษ์ของ

พิพิธภณท์ ซึ่งได้นัดพบกับแลงดอนหลังจากรบรยาย ก่อนฆาตกรรมจะตายได้เขียนข้อความปริศนาไว้ และมีชื่อของแลงดอนอยู่ในปริศนานั้นด้วย แลงดอนจึงเข้าข่ายผู้ต้องสงสัยและผู้กองกำลังจะจับเขา แต่แล้วมีหญิงสาวอ้างว่าเป็นตำรวจและเข้ามาช่วยแลงดอนให้พ้นจากการถูกจับกุมหญิงผู้นี้แท้จริงคือหลานของผู้เสียชีวิตต้องการจะมาช่วยไขคดีความและขอให้แลงดอนช่วยอ่านรหัสซึ่งสัมพันธ์กับความเชื่อในศาสนาคริสต์ จนในที่สุดก็สามารถไขปริศนานี้ได้สำเร็จ

เรื่องย่อข้างต้นจะเห็นการใช้รหัสและการผูกเรื่องให้ซับซ้อน รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลในลักษณะที่โต้แย้งกับความเชื่อดั้งเดิมที่เคยมีมาต่อพระเยซู ทั้งผู้เขียนและผู้อ่านต่างก็จำเป็นต้องใช้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มาช่วยไขปริศนาอย่างสนุกสนานชวนติดตาม โดยเฉพาะกลวิธีการเล่าเรื่อง ผู้เขียนมีวิธีในการ “ซ่อน” รหัสไว้ให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวอย่างต่อเนื่องกลวิธีการเล่าเรื่องจึงมีความสำคัญมาก รวมทั้งกลวิธีอื่นๆ ในการประพันธ์ด้วยเช่นกัน

ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์เกิดจากการบูรณาการความรู้จากหลายสาขาวิชา เน้นความรู้ที่เป็นเหตุเป็นผลตามหลักวิทยาศาสตร์ในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและความรู้ด้านกฎหมายมาประยุกต์ใช้กับหลักฐานและตรวจสอบพิสูจน์วัตถุพยานต่างๆ เพื่อช่วยค้นหาข้อเท็จจริงอันจะเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวน เป็นการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม และนำไปสู่การติดตามจับกุมผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะความผิดทางอาญาและการลงโทษ

พระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2559 ให้นิยามการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ว่าหมายถึง การให้บริการตรวจพิสูจน์ให้ทราบความจริง โดยนำหลักวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆ และการแพทย์มาใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมหรือเพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใด นิติวิทยาศาสตร์จึงมีความหมายว่า การนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาเป็นเครื่องมือในการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงในคดีความทั้งในส่วนของผู้ปวยคดี ศพคดี และวัตถุพยานที่เกี่ยวข้องกับคดีความทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อทำความจริงให้กระจ่างและนำไปสู่การพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดต่อไป

แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ (2544, หน้า 13-19) ได้กล่าวถึง ประเภทต่างๆ ของนิติวิทยาศาสตร์ไว้ดังนี้

1. นิติพยาธิวิทยา (Forensic Pathology) หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการศึกษากลไกการเกิดโรคและพยาธิสภาพของโรค แบ่งได้เป็น 3 สาขาย่อย คือ พยาธิวิทยากายวิภาค ซึ่งว่าด้วยการตัดตรวจชิ้นเนื้อจากผู้ป่วย และการชันสูตรศพ วิชาการ ซึ่งต้องตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ สาขาที่สอง คือ พยาธิวิทยาคลินิก ซึ่งว่าด้วยการตรวจสิ่งส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น เลือด น้ำเหลืองต่างๆ และสาขาสุดท่าย คือ นิติพยาธิวิทยา ซึ่งว่าด้วยการตรวจศพคดี รวมถึงการตรวจวัตถุพยานที่เกี่ยวข้องด้วยทั้งหมด

2. การตรวจผู้ป่วยคดี (Clinical Forensic Medicine) หมายถึง การตรวจทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยคดีทั้งหมด ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้ป่วยคดีก็คือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการกระทำของผู้อื่น เป็นอุบัติเหตุ กระทำตัวเอง ถูกข่มขืน กระทำชำเรา หรือได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ในการตรวจผู้ป่วยเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นการตรวจรักษาบาดแผลและการบาดเจ็บต่างๆ รวมถึงการให้ความเห็นเพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดี

3. นิติพิษวิทยา (Forensic Toxicology) หมายถึง การตรวจทางห้องปฏิบัติการเพื่อค้นหาสารพิษ

4. การพิสูจน์หลักฐาน (Evidence Examination) หมายถึง การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพื่อเก็บวัตถุพยาน และส่งวัตถุพยานเพื่อตรวจสอบอย่างละเอียดในห้องปฏิบัติการ

5. เวชศาสตร์จราจร (Traffic Medicine) หมายถึง การนำวิทยาศาสตร์มาวิเคราะห์สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนหรือทางอากาศ ซึ่งเวชศาสตร์จราจรนี้เป็นสาขาใหม่ของนิติวิทยาศาสตร์ ที่ช่วยให้การพิสูจน์ความจริงเกี่ยวกับอุบัติเหตุทางถนนหรือทางอากาศมีความชัดเจนและแม่นยำมากยิ่งขึ้น

6. นิติซีโรโลยี (Forensic Serology) หมายถึง การตรวจวินิจฉัยหลักฐานสำคัญในห้องปฏิบัติการ เช่น การตรวจเลือดและน้ำคัตหลังต่าง ๆ เช่น น้ำอสุจิ

น้ำลาย การตรวจห่มเลือด การตรวจลายพิมพ์ดีเอ็นเอเพื่อพิสูจน์ความเป็นพ่อ แม่ ลูก งานนิติซีโรโลยีนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของพิสูจน์หลักฐาน

7. กฎหมายการแพทย์ (Medicine Law) หมายถึง กฎหมายเฉพาะที่ควบคุมผู้ที่ประกอบวิชาชีพเกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ เพื่อควบคุมไม่ให้มีการกระทำผิดกฎหมายที่หลักปฏิบัติทางจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์

นอกจากการจำแนกข้างต้นนี้แล้ว อรสม สุทธิสาคร (2553, หน้า 16-19) ยังได้จำแนกนิติวิทยาศาสตร์ออกเป็นประเภทย่อยๆ ได้ดังนี้

1. นิติวิทยาศาสตร์ที่อยู่ในวิชาชีพอื่นที่ไม่ใช่แพทย์ เป็นการนำวิทยาศาสตร์มาใช้ในการพิสูจน์หลักฐานหรือความจริงในคดี โดยไม่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพแพทย์ เช่น การศึกษาเรื่องการเบรคของรถ เป็นต้น

2. นิติเวชศาสตร์ เป็นการนำวิทยาศาสตร์การแพทย์เข้ามาใช้ในการศึกษาร่างกาย กระบวนการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายของมนุษย์ และสัตว์ รวมถึงค้นหาความผิดปกติที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การค้นหาความจริงหรือการคลี่คลายคดี โดยนิติเวชศาสตร์นั้น เป็นศาสตร์สาขาสำคัญของนิติวิทยาศาสตร์ที่ประโยชน์ในการคลี่คลายคดีที่มีความซับซ้อนได้เป็นอย่างดี นิติเวชศาสตร์สามารถแบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้อีก ดังนี้

2.1 นิติเวชศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคนเป็น เป็นการนำชิ้นส่วนต่างๆ ของร่างกายผู้ป่วยไปตรวจวิเคราะห์เพื่อค้นหาหลักฐานเกี่ยวกับคดี หรือเพื่อพิสูจน์เอกลักษณ์ต่างๆ เช่น การตรวจเพื่อพิสูจน์ความเป็นพ่อ แม่ ลูก การตรวจร่างกายผู้เสียหายที่ถูกข่มขืนกระทำชำเราเพื่อค้นหาหลักฐาน และการค้นหาหลักฐานสารพิษในผู้เสียหาย เป็นต้น

2.2 นิติเวชศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคนตาย คือการตรวจเพื่อค้นหาหลักฐานต่างๆ ในร่างกายของผู้ตายเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินหรือคลี่คลายคดีความต่อไป ตัวอย่างเช่นการเก็บชิ้นส่วนของร่างกายหรือวัสดุต่างๆ ที่ตกอยู่ในที่เกิดเหตุ การผ่าศพ การนำชิ้นส่วนที่ได้จากการผ่าศพ เช่น ปัสสาวะ

น้ำดี น้ำไขสันหลัง น้ำในลูกตา ฯลฯ ไปตรวจพิสูจน์ การนำชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่ได้จากการผ่าศพไปตรวจพิสูจน์ เช่น ตรวจกระเพาะอาหารเพื่อดูว่ามีอาหารอยู่ในลำไส้ และในกระเพาะอาหารมากน้อยเท่าใด

2.3 นิติเวชศาสตร์ในส่วนของห้องปฏิบัติการ เป็นงานต่อเนื่องจากการผ่าศพ ซึ่งเป็นส่วนของการตรวจวิเคราะห์ชิ้นส่วนและอวัยวะต่าง ๆ เพื่อแจกแจงรายละเอียดของผู้ตายให้มากที่สุด งานในส่วนนี้ของห้องปฏิบัติการมีหลายลักษณะ เช่น การตรวจเกี่ยวกับสารพิษ เช่น การตรวจหาปริมาณแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดต่าง ๆ เช่น ยาบ้า ยาอี ยาเลิฟ ยาไอซ์ การตรวจที่ชั้นเนื้อ เป็นการตัดชิ้นเนื้อของผู้ตายมาตรวจในห้องแล็บ เพื่อตรวจสอบสภาพการสลายตัวหรือการเสื่อมของชั้นเนื้อ รวมถึงหาสาเหตุของการเสื่อมของชั้นเนื้อด้วย ซึ่งข้อสรุปที่ได้จากการตรวจนี้จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินคดีต่อไป การตรวจเลือด เช่น การตรวจเพื่อพิสูจน์หาพ่อ แม่ ลูก และการตรวจหมู่เลือดต่าง ๆ เป็นต้น และการตรวจวัตถุพยาน เช่น วัตถุพยานในคดีทางเพศ การตรวจเส้นผม เส้นขน น้ำลาย น้ำตา คราบอสุจิ ผิวหนัง การตรวจเรื่องภาพถ่าย ภาพเชิงซ้อนต่าง ๆ รวมถึงหลักฐานที่ได้จากสถานที่เกิดเหตุต่าง ๆ เป็นต้น หลักฐานเหล่านี้จะถูกนำไปยังห้องปฏิบัติการ ที่เรียกว่า “ห้องปฏิบัติการวัตถุพยาน” เพื่อตรวจวิเคราะห์และหาข้อสรุปเกี่ยวกับหลักฐานและวัตถุพยานต่าง ๆ ต่อไป

2.4 นิติเวชศาสตร์ที่เกี่ยวกับกฎหมาย งานนิติเวชศาสตร์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของสรีระมนุษย์ซึ่งเป็นงานทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่เป็นงานที่ต้องมีความสัมพันธ์กับทางกฎหมายด้วย ดังนั้น จึงนิยมแบ่งงานด้านนิติเวชศาสตร์ออกไปอีกแขนงหนึ่ง คือ งานที่ว่าด้วยเรื่องของกฎหมายการแพทย์

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเพื่อความโปร่งใสและยุติธรรม จึงมีการจัดตั้งสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ (สนว.) สังกัดกระทรวงยุติธรรม ขึ้นมาเป็นการเฉพาะเพื่อดูแลงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งสถาบันนิติวิทยาศาสตร์จะประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ของนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติหน้าที่ตามสายงานดังต่อไปนี้

ได้แก่ นิติพยาธิวิทยา นิติเวชคลินิก นิติจิตเวช นิติพิษวิทยา การพิสูจน์หลักฐาน นิติวิทยาเซรุ่ม เวชศาสตร์จราจร และกฎหมายการแพทย์

การนำความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้เพื่อความบันเทิงมีนานแล้วทั้งในนวนิยายและภาพยนตร์ก่อให้เกิดความสนุกสนานชวนติดตามค้นหาความจริง นวนิยายชุดนักสืบในปัจจุบันกล่าวถึงนิติวิทยาศาสตร์ที่มีใช้การแสดงความเฉลียวฉลาดหรือความสามารถของนักสืบเท่านั้น แต่ยังเป็นการใช้วิธีพิสูจน์หลักฐานเข้ามาประกอบด้วย บันเทิงคดีในปัจจุบันจึงมักได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เช่น ภาพยนตร์ชุด CSI หรือ NCIS ชุด Bones และชุด Criminal Mind ซึ่งมีตัวละครเอกเป็นนักสืบและเป็นตำรวจ ซึ่งใช้ความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาอธิบายอย่างสมเหตุสมผล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีผู้วิเคราะห์นวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกและรหัสลับดาวินชีมาแล้ว ดังนี้

ธงชัย แซ่เจี๋ย (2560) ได้นำเสนอบทความเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายเรื่องเทวากับซาตาน (Angels and Demons) ของแดน บราวน์ กับนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึก ด้วยผู้ศึกษาเห็นว่านวนิยายทั้งสองเรื่องมีโครงเรื่องและมีกลวิธีการเล่าเรื่องที่คล้ายคลึงกัน ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายทั้งสองเรื่องมีโครงเรื่องที่สามารถเทียบเคียงกันได้ตั้งแต่การเปิดเรื่องด้วยฉากฆาตกรรมและปริศนาบนร่างของผู้เสียชีวิต ต่อมาค้นพบปริศนาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการตายของคดีแรก นักสืบเข้ามาไขปริศนา มีการตามรอยประติมากรรมเพื่อไขปริศนาที่เหลือต่อมาเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันขึ้น และสุดท้ายเป็นการเผยตัวตนของผู้ก่อเหตุ

จากการวิเคราะห์ยังพบอีกว่า นวนิยายทั้งสองเรื่องมีกลวิธีการเล่าเรื่องคล้ายกันคือ ใช้วิธีการเล่าเรื่องผ่านผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้ คือ แสดงทัศนะ ความเห็น ตีความ วิเคราะห์ได้ สามารถถ่ายทอดอดีต ปัจจุบันและอนาคตของตัวละครและรู้ความคิดของตัวละคร อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนบทความได้แสดงให้เห็นว่า แมนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกจะได้รับอิทธิพลจากเรื่องเทวากับซาตานในด้านโครงเรื่องและกลวิธีการเล่าเรื่องก็ตาม แต่ในเรื่องกาหลมหรทึกก็มีการปรับเปลี่ยนรายละเอียด

บางประการให้สอดคล้องกับบริบทสังคมและวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะการนำโคลงกลบทมาเป็น “รหัส” ในการก่อคติฆาตกรรม รวมทั้งนำภูมิสถานในเขตพระนครและธนบุรีช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 มาเป็นฉากในการก่อคดีต่างๆ อีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า นวนิยายเรื่องกาหล มหรรทิกได้นำเสนอแก่นเรื่องหรือแนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมในพระพุทธศาสนาที่ว่าเวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร ซึ่งเป็นแนวคิดที่แตกต่างกับเรื่องเทวากับชาตานที่เน้นการแก้แค้นจองเวรอย่างชัดเจน

ธงชัย แซ่เจี่ย (2560) ยังได้ศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายเรื่องรหัสลับดาวินชี กับนวนิยายเรื่องสัตยาบันเลือด ไว้อีกด้วย ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายเรื่องสัตยาบันเลือดได้รับอิทธิพลในด้านการสร้างโครงเรื่องและกลวิธีการเล่าเรื่องจากนวนิยายเรื่องรหัสลับดาวินชี ซึ่งมีโครงเรื่องแนวสืบสวนสอบสวนที่มีเหตุการณ์สำคัญคล้ายกันมาก ได้แก่ การเปิดเรื่องด้วยฉากฆาตกรรมบุคคลระดับสูงขององค์กรลับปริศนาจากผู้เสียชีวิตและการไขปริศนาที่ยังไม่คลี่คลายในตอนแรกจนนำไปสู่การพบผู้ช่วยเหลือ และการเผยตัวของผู้ก่อเหตุ ผู้เขียนบทความสรุปว่าการที่สัตยาบันเลือดมีโครงเรื่องคล้ายกับรหัสลับดาวินชี เพราะผู้เขียนเรื่องสัตยาบันเลือดมุ่งสืบทอดขนบการเขียนบันเทิงคดีสืบสวนสอบสวนและมุ่งดำเนินรอยตามรหัสลับดาวินชีซึ่งเป็นวรรณกรรมต้นแบบที่มีโครงเรื่องประกอบด้วยการเกิดคดีอาชญากรรม การดำเนินการสืบสวน และการเปิดเผยตัวคนร้าย

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยพบว่า ยังไม่มีผู้ใดศึกษานวนิยายเรื่องกาหลมหรรทิก และรหัสลับดาวินชี ในด้านการนำความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบสวนสอบสวน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำลักษณะเด่นของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนแบบคลาสสิก มาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์เรื่องกาหลมหรรทิกและรหัสลับดาวินชีในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เห็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย

2. ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า นวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกและเรื่องรหัสลับดาวินชีมีรายละเอียดของเหตุการณ์ในเรื่องแตกต่างกัน แต่แสดงลักษณะเด่นของการเป็นนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเช่นเดียวกัน และมีการนำความรู้เรื่องนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการประพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดมากน้อยต่างกันดังนี้

ในนวนิยายทั้งสองเรื่อง ผู้อ่านจะได้รับรู้เรื่องไปพร้อมกับตัวละครนักสืบ การแก้ปัญหาลึกลับและเงื่อนไขทุกประการจะได้รับการอธิบายอย่างชัดเจน ในเรื่องกาหลมหรทึกนั้น เมื่อความจริงถูกเผยในตอนท้ายเรื่อง ผู้อ่านได้รู้ความลับของตัวละครเอกมากกว่าตัวละครอื่นในเรื่อง และฆาตกรรอดพ้นจากเงื้อมมือของกฎหมายแต่ได้รับผลจากกฎหมายตรงต่อทุกทรมานใจไปตลอดชีวิต ส่วนเรื่องรหัสลับดาวินชี ผู้อ่านได้รู้ความจริงถึงสาเหตุของการก่อคดีพร้อมกับนักสืบ และจบลงท้ายด้วยผู้กระทำผิดถูกลงโทษตามกฎหมาย

ในการวิเคราะห์ลักษณะเด่นแนวสืบสวนสอบสวนที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกและรหัสลับดาวินชี พบว่า นวนิยายทั้งสองเรื่องมีโครงเรื่องที่คล้ายกัน คือเริ่มต้นเรื่องด้วยคดีฆาตกรรม จากนั้นนักสืบได้ปรากฏตัวเพื่อสืบหาคนร้าย แต่ในเรื่องกาหลมหรทึกยังมีคดีฆาตกรรมต่อเนื่องอีก 4 คดีตามมาอีก ทุกคดีตำรวจไม่สามารถไขปริศนาเกี่ยวกับรอยสักที่ปรากฏบนร่างกายของเหยื่อได้ จนกระทั่งเรื่องใกล้จบ ผู้เขียนได้เสนอบทบาทของผู้ช่วยนักสืบ ซึ่งที่แท้แล้วก็คือผู้ับการอยู่เบื้องหลังคดีฆาตกรรมทั้งหมดนั่นเอง

นวนิยายทั้งสองเรื่องยังมีประเด็นสำคัญจากการฆาตกรรมคล้ายกันคือ การเขียนสัญลักษณ์หรือรอยสักไว้บนร่างของเหยื่อ เพื่อให้ให้นักสืบหรือตำรวจไขปริศนา นำไปสู่แรงจูงใจของคนร้าย สัญลักษณ์ที่ปรากฏบนตัวของเหยื่อในเรื่องรหัสลับดาวินชีปรากฏในการวางแผนที่สถานที่เกิดเหตุเป็นรูปเพนทาแกรม หรือดาวห้าแฉก อาจเป็นไปได้ว่านวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกได้รับอิทธิพลจากเรื่อง

รหัสลับดาวินชีด้านการสร้างสัญลักษณ์ให้โดดเด่นเช่นเดียวกัน สำหรับเหตุการณ์ปิดเรื่อง ในเรื่องกาหลมหรทึกมีการหักมุมที่ฆาตกรไม่ถูกจับกุม ตำรวจกระทำวิสามัญฆาตกรรมผิดคน และไม่รู้ความจริงว่าใครคือฆาตกรตัวจริง

โครงเรื่องของนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกมีส่วนคล้ายกับเรื่องรหัสลับดาวินชี ได้แก่การเขียนสัญลักษณ์บนร่างของเหยื่อนั้นคือการใช้รูปดาวห้าแฉกเป็นปริศนา แต่ก็มีรายละเอียดของการฆาตกรรมที่แตกต่างกัน ในรหัสลับดาวินชีได้ดำเนินตามลักษณะเด่นของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน และจบลงด้วยการเปิดเผยความจริงว่าใครคือฆาตกรและถูกลงโทษในที่สุด ส่วนเรื่องกาหลมหรทึกจบด้วยการพลิกความคาดหมายว่าฆาตกรไม่ได้รับการลงโทษทางกฎหมาย แต่ได้รับผลทุกข์ทางใจตามกฎหมายแห่งกรรม

ตัวละครทั้งสองเรื่องมีลักษณะเด่นของแนวสืบสวนสอบสวน คือ นักสืบ ผู้ช่วยนักสืบ เหยื่อ และฆาตกร แต่ทั้งสองเรื่องมีรายละเอียดของตัวละครต่างกัน ตามความเชื่อและอุดมการณ์การทำงานของตัวละคร ในเรื่องรหัสลับดาวินชีเป็นตัวละครที่มีความสามารถและอยู่ในองค์กรระดับชาติ ส่วนในเรื่องกาหลมหรทึกเป็นตัวละครที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันและส่วนใหญ่เป็นตัวละครธรรมดาไปจนถึงชนชั้นแรงงาน อีกประการหนึ่งสิ่งที่ผู้เขียนเรื่องกาหลมหรทึกเน้นย้ำตลอดทั้งเรื่องคือ “เสียง” ที่ดังขึ้นอย่างสับสนวุ่นวายของเหตุที่เกิดขึ้นในเรื่อง เป็นเสียงที่มาคู่กับตัวละครสำคัญในเรื่อง สอดคล้องกับชื่อเรื่องที่อาจแปลความได้ว่าเสียงอีกทีกที่ไกลהלแข็งแซ่ทุกทิศทุกทางจนกระทั่งคีติความได้รับการคลี่คลายได้ในตอนจบ และตำรวจสามารถจัดการกับคนที่คิดว่าเป็นฆาตกรได้สำเร็จ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดทั้งหมดของตัวละครที่เป็นตำรวจในเรื่อง

การดำเนินเรื่องของนวนิยายทั้งสองเรื่องให้ความสำคัญกับการเรียงเหตุการณ์ตามลำดับปฏิทิน ผู้อ่านจะได้รับรู้เรื่องราวการไขปริศนาไปพร้อม ๆ กับตัวละครนักสืบ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนทั่วไป อีกทั้งการเล่าเรื่องและการใช้มุมมอง นวนิยายทั้งสองเรื่องมีกลวิธีเลือกผู้เล่าเรื่องแบบ

รู้แจ้งและไม่จำกัดขอบเขตของมุมมอง ทำให้นวนิยายทั้งสองเรื่องน่าติดตามและผู้อ่านจะรู้ไปพร้อมๆ กับตัวละครในเรื่อง

การสร้างฉากซึ่งปรากฏเป็นสถานที่เกิดเหตุ กล่าวได้ว่านวนิยายทั้งสองเรื่องให้ความสำคัญกับการบรรยายสถานที่ได้อย่างน่าสนใจ มีรายละเอียดที่สร้างความสมจริงและน่าเชื่อถือได้มาก ในส่วนของเรื่องกาหลมหรทึก มีข้อดีของการสร้างฉากตรงที่เป็นเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีตที่ย้อนไปเกือบ 70 ปี การบรรยายฉากจึงเป็นภาพในอดีตเท่าที่ผู้เขียนจะค้นหาข้อมูลมาเสริมได้ การเขียนให้รายละเอียดของสถานที่แต่ละแห่งซึ่งไม่ยาวมากช่วยให้เรื่องการสืบคดีเป็นไปอย่างรวดเร็ว และนวนิยายทั้งสองเรื่องมีแนวคิดตามลักษณะเด่นของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน คือมุ่งการค้นหาติดตามผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมายในเรื่องรหัสลับดาวินชีก็มีแนวคิดนี้อย่างชัดเจนเช่นกัน ส่วนในเรื่องกาหลมหรทึก แสดงแนวคิดของการลงโทษ ผู้กระทำผิดเช่นเดียวกัน แต่เป็นการลงโทษด้วยกฎหมายกรรมตามคติธรรมในพระพุทธศาสนา

กล่าวได้ว่า นวนิยายทั้งสองเรื่องเป็นนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนที่สร้างจุดดึงดูดความน่าสนใจและความสมจริงได้มาก โดยเฉพาะการสร้าง ความสมจริงเกี่ยวกับฉาก การให้ข้อมูลด้านสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์จนสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้อ่าน ทั้งนี้ เรื่องรหัสลับดาวินชีจะมีการสร้างเรื่อง ตัวละคร และเหตุการณ์ต่างๆ ที่ฆาตกรก่อคดีฆาตกรรมได้เหนือชั้นกว่ามาก โดยเฉพาะการสร้างแรงจูงใจของการฆ่าตามความเชื่อในคริสต์ศาสนา จนกระทั่งผู้อ่านเกิดข้อสงสัย ชวนให้เชื่อว่าอาจจะมืองค์กรที่กล่าวถึงในเรื่องจริงๆ และมีเรื่องราวชายาของพระเยซูจนกระทั่งเกิดพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกันในพื้นที่สื่อสังคม สาธารณะเกี่ยวกับนวนิยายเรื่องนี้อย่างกว้างขวาง

จากการวิจัยเกี่ยวกับการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในเรื่องกาหลมหรทึกและรหัสลับดาวินชี พบว่ามีการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการสืบสวนสอบสวนคดีฆาตกรรมซึ่งจัดเป็นหัวข้อได้ดังนี้ 1. การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ 2. การหา

สาเหตุการเสียชีวิตจากศพ 3. การไต่สวนการตาย และ 4. การหาแรงจูงใจให้ก่อคดีฆาตกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

ในนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึก ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุทั้ง 5 แห่ง สถานที่ในคดีแรกคือคดีของเด็กหญิงวาด มีรายละเอียดมากที่สุด ดังที่ผู้เขียนบรรยายสถานที่เกิดเหตุว่า

...ทันทีที่ผลึกประตูเปิดออก นายตำรวจที่ถูกตามตัวมาทั้งสองถึงกับผงะ ชั้นต้นคือนาฬิกาสมัยผัดสนัปะทะความคาวคลุ้งที่ตกลงวอลภายในเรือนไม้ชั้นเดียวเล็กแคบ ชั้นต่อมาจึงคือจักษุอันประจักษ์ภาพในความมืดสลัวสว่างเป็นตอนๆ จากแสงสายซึ่งทอดลอดผ่านขอบบานหน้าต่างที่ยังปิดตายเข้ามาเป็นลำ

ถัดจากพื้นที่โล่งหน้าประตูเข้าไป รายรอบด้วยข้าวของระกะ โต๊ะไม้กลมตัวหนึ่งตั้งอยู่เกือบกลางบ้าน นอกจากเป็นที่ตั้งสำหรับอาหารซึ่งคงวางเรีย บัดนี้ มันได้เพิ่มหน้าที่ใหม่โดยไม่มีใครคาดหวัง

จุดตั้งศพ!

แกงจืดในซามกระบือองบนโต๊ะแห่งกรัง เหลือแต่เศษผักกาดขาวกับเต้าหู้ชนิดหน้อย พอๆ กับน้ำพริกปลาหูผักเคียง น้ำเปล่าในขัน และจานติดเศษข้าวสวยทั้งสองใบซึ่งยังมีช้อนสังกะสีวางค้าง จานหนึ่งเม็ดข้าวถูกย้อมสีแดงฉาน มีแมลงวันดูดดอม กระจี้อปักดั่งหวีๆ เพิ่มบรรยายกาศมืดปกติยามต้นหมันต์ในบ้านอับทึบ

แม่สืบโนโตะเกิดแต่ร่างเล็กที่นังอยู่บนเก้าอี้กลม
เจ้าของร่างฟุบศีรษะลงโดยตรง สองแขนสองขาห้อยร่อนแรง
ปราศเรียวแรง ทั้งนี้ กลางกลุ่มผมสั้นแค่อ ซึ่งเริ่มจับเป็น
กระจุกนั้นแห้งกรัง ศีรษะด้านหลังของเจ้าตัวแตกยุบจน
ของเหลวและไขมัน ภายในเย็บทะลักออกมากระจิดกระจาย
(หน้า 4-5)

ข้อความนี้เป็นการบรรยายฉากฆาตกรรมเด็กหญิงวาดที่บ้านของนาง
เรือน มารดาของเด็กหญิงวาด ตำรวจพบศพเด็กนั่งคว่ำหน้า เสียชีวิตขณะ
รับประทานข้าวอยู่กับมารดา แต่ทั้งสองถูกวางยานอนหลับก่อนที่คนร้ายจะลงมือ
ฆ่าเด็กหญิงวาดด้วยหินลับมีดทูปศีรษะจนกะโหลกยุบสมองไหล นางเรือนกำลัง
อยู่ในภาวะตกใจมาก ยังให้การอะไรไม่ได้มาก ตำรวจสอบปากคำประกอบกับการ
ตรวจดูสถานที่เกิดเหตุ ดังข้อความว่า

“ปกติมีหินลับมีดก้อนนั้นอยู่ริ่ปาว”

“มีจ๊ะ แต่มันวางแอบอยู่ใต้ตู้กับข้าว”

ผู้สอบปากคำนี้กภาพตัวบ้านแคบที่ปราศจาก
ร่องรอยนิ้วมือของคนร้าย (หน้า 6)

ข้อความข้างต้นจะเห็นว่า ผู้เล่าเรื่องใช้เพียงสายตาควาดมองสถานที่เกิด
เหตุรอบ ๆ ใช้ความรู้เกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ในการพิสูจน์หลักฐานซึ่งเป็นการเข้า
ตรวจสอบพื้นที่เกิดเหตุ แต่ไม่มีการเก็บหลักฐานรอยนิ้วมือนิวัดต่าง ๆ และจาก
สายตาคิวาดมองไปรอบ ๆ แล้วสรุปทันทีว่า “ปราศจากร่องรอยนิ้วมือของคนร้าย”
การบรรยายถึงสภาพแวดล้อมที่เกิดเหตุ พบอาวุธ คือหินลับมีด ในความว่า

...จากการตรวจสอบสภาพที่เกิดเหตุเบื้องต้น ไม่พบร่องรอยการต่อสู้ มีเพียงรอยไม้เรียวฟาดด้านหลังต้นขาของเหยื่อหลายรอย ขณะที่บาดแผลฉกรรจ์บนศีรษะเกิดจากหินลับมีดขนาดกว้างคูณยาวคูณหนา 15 x 30 x 13 เซนติเมตร น้ำหนักกว่าสิบกิโลกรัม เป็นหินทรายสีแดงอ่อน ซึ่งเมื่อเข้าบางส่วนกลับกรังเข็มเกือบดำ วางทิ้งอยู่ข้างขาโต๊ะอาหารในที่เกิดเหตุ (หน้า 6)

ข้อความข้างต้น กล่าวถึงการเข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุของคณะตำรวจ ซึ่งเป็นตำรวจเจ้าของห้องที่เกิดเหตุ อาวุธที่ฆาตกรใช้ทำร้ายเด็กหญิงวาดคือหินลับมีดก้อนใหญ่ ที่วางทิ้งไว้ข้างขาโต๊ะอาหารที่เด็กหญิงพับศีรษะลงไป ตำรวจใช้การคำนวณขนาดของหินลับมีด และผู้เล่าเรื่องได้ขยายความสภาพพื้นที่ฉากนี้ว่า

...ห่างจากโต๊ะอาหารตัวนั้นแค่สองเมตร เกือบชิดฝาผนังในสุด คือติดกับข้าวขนาดเล็กสร้างจากไม้ สีเขียวน้ำตาลอ่อน ก้นมด ไม้ยาวเหลาเรียวบนฝาช่างกันเหน็บมีดและเครื่องครัวอื่นๆ ส่วนหม้อไห พวงกระเทียม และอาหารแห้ง แขนงฝั่งไม่ห่าง ริมอีกด้านบานประตูเปิดสู่ครัวเล็กกลางแจ้งหลังบ้าน ด้านนอกมีเพียงเตาอังโล่เก่าคร่ำ โองเก็บน้ำสำหรับใช้สอยลูกหนึ่งกับอีกลูกสำหรับต้มกิน ปกติเจ้าของบ้านใช้บิบบิ้นไปรองโซดาตั้งหรือน้ำดื่มสาธารณะมาเทกักไว้ ประตูหลังบ้านนี้ปิดอยู่ตั้งแต่เมื่อคืน (หน้า 6)

จากสภาพแวดล้อมที่ปรากฏตรงหน้าที่บรรยายข้างต้นนี้ ผู้เล่าเรื่องรวบรัดขั้นตอนของการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเหลือเพียงการบรรยายภาพกว้างๆ มีประเด็นว่า อาจจะเป็นไปได้ว่าคนร้ายไม่ทิ้งร่องรอยลายนิ้วมือในที่เกิดเหตุ ซึ่ง

แสดงถึงความเป็นมืออาชีพของคนร้าย และหรือผู้เขียนตั้งใจไม่ให้มีการเก็บหลักฐานจากร่องรอยของลายนิ้วมือ เนื่องจากเหตุการณ์ที่ปรากฏในเรื่องทั้งหมดย้อนอดีตไปถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 การตรวจสอบความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์ยังไม่เจริญก้าวหน้าดังในสมัยปัจจุบันก็เป็นได้ ผู้เล่าเรื่องตั้งใจจะให้ตำรวจที่สืบสวนคดีนี้ตามรอยเฉพาะรอยสักที่ปรากฏบนร่างของเด็กหญิงวาดเท่านั้น

ส่วนในนวนิยายเรื่องรหัสลับดาวินชีนำเสนอเรื่องราวการไขคดีฆาตกรรมฆาตกร ซอเนียร์ ภัณฑารักษ์แห่งพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ ด้วยการนำหลักนิติวิทยาศาสตร์มาใช้พิสูจน์ข้อเท็จจริง นับตั้งแต่กระบวนการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ได้แก่ การตรวจสอบพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ ซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุฆาตกรรมฆาตกร ซอเนียร์ เมื่อหน่วยตำรวจสอบสวนกลางฝรั่งเศส หรือ เดเซเปเซ (DCPJ) ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ว่าเกิดเหตุผิดปกติขึ้น เนื่องจากสัญญาของระบบรักษาความปลอดภัยของพิพิธภัณฑ์ส่งสัญญาณแจ้งเตือน

เจ้าหน้าที่ตำรวจของหน่วยตำรวจสอบสวนกลางฝรั่งเศส นำโดยร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซ จึงเข้าตรวจสอบสถานที่ ปิดล้อมพื้นที่ของพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ ให้อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อดำเนินการตรวจสอบ เก็บวัตถุพยาน และสืบสวนสอบสวนผู้เกี่ยวข้องตามหลักนิติวิทยาศาสตร์ต่อไป ดังที่ว่า “พนักงานสืบสวนของผมเข้าควบคุมพื้นที่เพื่อรักษาความปลอดภัยในพิพิธภัณฑ์แทนตลอดคืน” (หน้า 28) เมื่อควบคุมพื้นที่ได้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจของร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซ ได้กระจายกำลังกันเพื่อเก็บหลักฐานสำคัญในคดี ดังที่ว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนหนึ่งเดินวนวยอยู่ในห้อง คุยโทรศัพท์บ้าง จดบันทึกบ้าง คนหนึ่งนั่งโต๊ะทำงานของโซเนียร์ กำลังก้มหน้าก้มพิมพ์เครื่องแล็ปท็อป เห็นได้ชัดว่าห้องทำงานส่วนตัวของท่านภัณฑารักษ์ได้กลายเป็นหน่วยบัญชาการชั่วคราวของเดเซเปเซในคืนนั้นแล้ว” ... “ตำรวจใช้ไฟฉายแสงสีตำรวจหารอยเลือดและหลักฐานทางนิติเวชอื่นๆ ในสถานที่เกิดอาชญากรรม” (หน้า 48)

นอกจากพิพิธภัณฑ์สถานลูฟร์แล้ว คฤหาสน์ชาโตว์แยตต์ ของเซอร์ลีห์ ทิปบิง ก็เป็นสถานที่อีกแห่งหนึ่งที่เจ้าหน้าที่หน่วยตำรวจสอบสวนกลางเข้าไป

ตรวจสอบ เมื่อโรเบิร์ต แลงดอนและโซฟี เนอเวอหลบหนีการจับกุมของตำรวจโดยใช้รถบรรทุกกันกระสุนของธนาคารรับฝากทรัพย์สินแห่งซูริกเป็นพาหนะนั้น พวกเขาได้เดินทางมายังคฤหาสน์ชาโตวีแยตต์ของเซอร์ลีห์ ทีบบิง เนื่องจากเซอร์ลีห์ ทีบบิง เป็นนักประวัติศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องแม่รี แมกดาไลน์ เซอร์ลีห์ ทีบบิงจึงเป็นบุคคลที่เขาคาดหวังว่าจะช่วยไขปริศนารหัสลึกลับได้สำเร็จ โดยไม่ทราบแน่ชัดแล้วว่าเซอร์ลีห์ ทีบบิงนี่เองคือบุคคลที่อยู่เบื้องหลังเหตุฆาตกรรมฌาคส์ โซนิแยร์ และเหยื่ออีกสามราย

ขั้นตอนการตรวจสอบคฤหาสน์ชาโตวีแยตต์ เริ่มต้นขึ้นด้วยการเก็บหลักฐานบริเวณโดยรอบคฤหาสน์ชาโตวีแยตต์ ดังที่ผู้เขียนบรรยายว่า

ร้อยตำรวจโทกอลเยตต์ยืนจ้องมองคฤหาสน์อันมโหฬารนั้นอยู่ลำพังตรงปากถนนทางเข้าบ้านของลีห์ ทีบบิงช่างโดดเด่นยิ่ง มีตึกมีต้นไม้ขึ้นหนาที่บดบัง กอลเยตต์มองนักสืบเจ็ดแปดคนของเขาที่กระจายกำลังไปตามความยาวของรั้วบ้านอย่างเงียบกริบ ในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า คนของเขาก็จะโอบล้อมบ้านนี้ไว้ได้ แลงดอนช่างเลือกที่หลบซ่อนตัวที่แสนจะเหมาะแก่การลอบโจมตีโดยคนของกอลเยตต์เสียนี้กระไร (หน้า 314)

จากการตรวจสอบและเผ่าสังเกตการณ์อยู่บริเวณโดยรอบ คฤหาสน์ชาโตวีแยตต์ เจ้าหน้าที่ของหน่วยตำรวจสอบสวนกลาง พบว่ามีความผิดปกติคือมี “รถเอาดีส์ดำจอดซุกอยู่ในพุ่มไม้เตี้ยๆ เกือบจะมองไม่เห็น เป็นรถที่มีป้ายว่ารถเช่า กอลเยตต์ตะหนักรถดู ยังกู้ยืมอยู่เลย ออกจะร้อนด้วยซ้ำ”(หน้า 316) ขณะที่เขาก็เห็นรถบรรทุกกันกระสุนของธนาคารรับฝากทรัพย์สินแห่งซูริก ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นรถที่โรเบิร์ต แลงดอน และ โซฟี เนอเวอ ใช้เป็นพาหนะในการหลบหนีจอดอยู่ภายในคฤหาสน์ด้วยนั้น เขาก็สันนิษฐานว่าบุคคลที่ขับรถเอาดีส์ดำมาจอดไว้

อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมฌาคส์ โชนิแยร์ และเป็นผู้ที่ตกอยู่ในสถานะผู้ต้องสงสัยโรเบิร์ต แลงดอน และโซฟี เนอเวอ เช่นกัน เขาจึงได้ตรวจสอบลายนิ้วมือและร่องรอยต่างๆ ภายในรถคันดังกล่าว และส่งข้อมูลไปตรวจสอบยัง “อินเทอร์ปอล” ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางเพื่อตรวจสอบหลักฐานลายนิ้วมือภายในรถตลอดจนหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับรถคันนั้น

จากการตรวจสอบภายในคดีฆาตกรรมซาโตวี่แยะตต์โดยละเอียด พบร่องรอยปืนในห้องหนึ่งของคดีฆาตกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการยิงต่อสู้กันจริง ดังที่ว่า “กอลเยต์ก็รู้สึกดีใจอยู่บ้างที่เบเตแอสพบร่องรอยปืนบนพื้นห้อง ซึ่งอย่างน้อยก็เป็นหลักฐานยืนยันคำกล่าวอ้างของกอลเยต์ที่ว่ามีการยิงเกิดขึ้นจริง” (หน้า 344) และรถยนต์ที่กลุ่มผู้ต้องสงสัยใช้เป็นพาหนะเพื่อหลบหนีนั้น เป็นรถยนต์เรนจโรเวอร์ที่สามารถขับเคลื่อนได้ดีในเส้นทางที่คดเคี้ยวสูงชัน ทำให้กลุ่มผู้ต้องหามีความสามารถหลบหนีการติดตามของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปได้ นอกจากนี้ยังพบหลักฐานที่เชื่อมโยงได้ว่า เซอร์ลีห์ ทิปบิง เป็นผู้ที่เหมาะสมเกี่ยวกับการเปิดเผยตำนานเรื่องแมรี แมกดาเลิน ซึ่งผู้ศรัทธาในศาสนาตั้งเดิมเชื่อว่าเป็นพระชายาของพระเยซู

หน่วยพิสูจน์หลักฐานยังพบหลักฐานที่เชื่อมโยงกับการศึกษาค้นคว้าเรื่องกลุ่มเดอะไพรเออร์ออฟไซออนและพฤติกรรมของพวกเขาอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย ดังที่บรรยายว่า “กอลเยต์หยิบถุงหลักฐานถุงที่สองมาดู มองผ่านพลาสติกใสเข้าไป เขาเห็นภาพถ่ายอาบมันขนาดใหญ่ที่ดูเหมือนจะเป็นภาพของเอกสารเก่าๆ ตรงหัวเรื่องข้างบนอ่านได้ว่า เลส์โดสสิเยส์เซอเกรส์-หมายเลข 4° Im¹ 249” (หน้า 378) ซึ่งเซอร์ลีห์ ทิปบิง ดิดไว้ทั่วคดีฆาตกรรมของเขา เห็นได้ตอนที่ตำรวจหน่วยพิสูจน์หลักฐานตอบร้อยตำรวจโทกอลเยต์ว่า “ยังนึกไม่ออกเหมือนกัน เขามีสำเนาถ่ายไว้เต็มบ้านเลย ผมก็เลยเก็บมาใบหนึ่ง” (หน้า 378) นอกจากนี้ ยังพบบัญชีรายชื่อผู้นำของกลุ่มเดอะไพรเออร์ออฟไซออนอีกด้วย

การเข้าตรวจสอบพื้นที่ในคดีฆาตกรรมซาโตวี่แยะตต์ เป็นไปตามขั้นตอนการเข้าตรวจค้นตามหลักนิติวิทยาศาสตร์ นับตั้งแต่การเก็บข้อมูลหลักฐานโดยรอบพื้นที่ทั้งภายนอกและภายในคดีฆาตกรรม มีการเก็บหลักฐานร่องรอยต่างๆ ในพื้นที่

และวัตถุประสงค์ต้องสงสัย ไม่ว่าจะเป็นการตรวจรอยกระสุน การตรวจสอบลายนิ้วมือที่ปรากฏภายในคฤหาสน์ ลายนิ้วมือภายในรถยนต์เอาต์สกีดำ การตรวจรอยคราบเลือดที่พบในที่เกิดเหตุและบนเข็มขัดซีซีลีซ โดยส่งหลักฐานเหล่านี้ไปตรวจสอบตามหลักนิติวิทยาศาสตร์ จนสามารถยืนยันตัวบุคคลที่เข้ามารวมตัวกันอยู่ในคฤหาสน์ซาโตวีแอนด์ตี้ได้ ซึ่งหลักฐานเหล่านี้ประกอบกับการตรวจพบหลักฐานการติดตั้งอุปกรณ์ดักฟังการสนทนาของเหยื่อทุกคน องค์กรโอปัสเดอซึ่งเป็นผู้ขัดแย้งของเหยื่อ ตลอดจนการทำงานของฝ่ายความมั่นคงและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็เป็นหลักฐานที่หนักแน่นในการยืนยันความผิดของ เซอร์ลีห์ ทีบิง ใต้เป็นอย่างดี

2. การหาสาเหตุการเสียชีวิตจากศพ

การหาสาเหตุการเสียชีวิตจากศพคือการชันสูตรพลิกศพ หมายถึงการตรวจพิสูจน์ศพ เพื่อให้ทราบว่าผู้ตายคือใคร ตายที่ไหน เมื่อใดสาเหตุ และพฤติการณ์ที่ตาย ทศนะ สุวรรณจุฑะ (2531, หน้า 199-200) ได้ให้ความหมายไว้อย่างละเอียดว่า การชันสูตรพลิกศพคือ การตรวจศพยังสถานที่พบศพ หรือตรวจศพยังสถานที่ตรวจศพก็ได้ เป็นเรื่องที่แพทย์และพนักงานสอบสวนตลอดจนญาติที่เกี่ยวข้องจะต้องทราบ เพื่อจะได้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือในกรณีการตายที่เป็นปัญหาในทางคดีเพื่อจะได้ร้องรอยและหลักฐานรวดเร็วเพื่อนำความยุติธรรมสู่ญาติมิตรผู้ตายและประชาชน ทั้งยังหาสาเหตุว่าการตายเกิดจากอะไร เกิดจากพยาธิสภาพใหม่หรือเก่าหรือทั้งสองอย่าง

ในนวนิยายเรื่องกาหลมหรทีก บรรยายเหตุการณ์ตอนนี่ว่า

ผู้อธิบาย (พ.ต.ท. เวทวงศ์) ยังจำได้ถึงสิ่งที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายชันสูตรพลิกศพและคุณหมอมที่ปรึกษาให้ไว้ตรงกันว่าในกรณีของศพที่ถูกบีบคอตาย นอกจากการสังเกตขั้นต้นง่าย ๆ ดังกล่าวแล้วจะพบว่าพยาธิสภาพส่วนใหญ่ได้แก่ ใบหน้าศพมีสีคล้ำ ปรากฏจุดเลือดออก หรือเลือดออกในตาขาว มีเลือดออกในเนื้อเยื่อลำคอ และกว่าร้อยละเก้าสิบ กระดูกกล่องเสียงจะหัก ขณะที่ศพจมน้ำทั่วไป ปฏิกริยาของผู้จมน้ำเริ่มจากกลั้นหายใจ เพราะกลัวสำลักจนสุดลม จากนั้นร่างกายตอบสนองด้วยการหายใจเองโดยอัตโนมัติในปอดและกระเพาะของศพจึงเต็มไปด้วยน้ำ โคลน เศษหญ้า และสิ่งแปลกปลอมอื่น ๆ ก่อนสมองจะขาดอากาศลงไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดเสียชีวิต อย่างไรก็ตาม มีกรณีพิเศษอยู่ร้อยละสิบถึงสิบห้า ที่ผู้ตายเกิดปฏิกริยาผ่านเส้นประสาทเวกัส กล้ามเนื้อกล่องเสียงจะเกร็งบีบเข้าหากันแน่น เพื่อป้องกันสิ่งแปลกปลอมหลุดเข้าหลอดลม อาจพบน้ำเมือกและน้ำเป็นฟองจากในปอด หลั่งออกมาด้วย เรียกว่า ทรายทรายหนึ่ง (dry drowning) ในกลุ่มนี้จะไม่มีการพบโคลนหรือสิ่งแปลกปลอมใดๆ ในปอดและหลอดลมเลย... (หน้า 50-51)

ข้อมูลทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้จากการชันสูตรพลิกศพในข้อความข้างต้นตรงกับแนวการชันสูตรศพที่ตกน้ำเสียชีวิต ดังที่มีผู้ให้ข้อมูลในเว็บไซต์ว่า

การจมน้ำตาย หมายถึง การที่ร่างกายลงไปอยู่ในน้ำและรวมถึงของเหลวอื่นด้วย น้ำลึกเพียงครึ่งฟุตก็สามารถทำให้จมน้ำตายได้ขึ้นอยู่กับสภาพของร่างกาย เช่น เมฆหมอกสติ เป็นลมชัก หรือ เด็กเล็ก เป็นต้น กลไกในการตายของการจมน้ำคือสมองขาดออกซิเจนจนถึงแก่ความตาย จากการทดลองในปี 1950 พบว่า การตายเกิดจากการ มีอิเล็กโทรไลต์ในร่างกายผิดปกติ (Electrolyte

Disturbances) ร่วมกับ/หรือหัวใจเต้นผิดปกติจากน้ำจำนวนมากเข้าไปในร่างกาย โดยทางปอด ในปัจจุบัน เชื่อว่าเกิดจากการมีออกซิเจนในเลือดต่ำเป็นสาเหตุให้สมองขาดออกซิเจน

ปฏิกิริยาของร่างกายในการจมน้ำคือบุคคลนั้นจะพยายามกลั้นหายใจ เพราะกลัว สำลักน้ำ จนกระทั่งออกซิเจนในเส้นเลือดแดงถูกใช้ไปจนถึงระดับที่ต่ำ และคาร์บอนไดออกไซด์ในเลือดต่ำมีมากขึ้นถึงระดับหนึ่ง บุคคลนั้นจะหายใจเองโดยอัตโนมัติ ซึ่งน้ำรวมทั้งสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ในน้ำก็จะเข้าไปในปอดในตอนนั้น และส่วนมากจะเข้าไปในกระเพาะอาหารด้วย และในขณะเดียวกัน บางคนจะเกิดการอาเจียนและสำลักอาหารในระหว่างนี้ด้วยและการหายใจในลักษณะนี้ จะเกิดต่อไปอีกหลายนาที จนกว่าการหายใจจะหยุด สมองจะขาดอากาศไปเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงจุดที่ทำให้ตาย

ในบางคน (ประมาณ 10-15%) อาจจะมีการเกร็งของกล้ามเนื้อ กล้องเสียง ซึ่งเป็นปฏิกิริยาผ่านเส้นประสาทเวกัส (Vagus Nerve) โดยกล้ามเนื้อ กล้องเสียงจะเกร็งบีบ เข้าหากันแน่น ป้องกันไม่ให้สิ่งใดเข้าไปในหลอดลม และยังอาจจะมีน้ำเมือกและน้ำเป็นฟองจากภายในปอดออกมาด้วย ซึ่งเรียกว่า dry drowning ในการผ่าศพจะไม่พบโคลนในหลอดลมหรือไคอะตอม ในปอดเป็นเม็ดขนาด

กล่าวได้ว่า ผู้เขียนเรื่องกาหลมหรทึกได้ข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์จากการค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ต

ดังรายละเอียดข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนค้นคว้าข้อมูลด้านนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งนำไปสู่การชันสูตรพลิกศพที่ให้ความรู้ด้านนิติเวชศาสตร์ในส่วนของห้องปฏิบัติการ เพียงแต่ในนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกใช้วิธีการสรุปผลตรวจในห้องแล็บ แล้วถ่ายทอดเป็นการแจ้งผลให้หัวหน้าสืบสวนสอบสวนทราบข้อมูลที่ได้จากห้องปฏิบัติการ เพื่อให้เนื้อเรื่องดำเนินไปต่อไปได้อย่างกระชับรวดเร็ว

ส่วนเรื่องรหัสลับดาวิชนี ร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซ ตัวละครสำคัญซึ่งเป็นตำรวจเจ้าของคดีฆาตกรรม ได้นำหลักนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการตรวจสอบ

สาเหตุการเสียชีวิตของฌาคส์ โซนิแยร์ หลังจากตำรวจได้ตรวจสอบสภาพทั่วไปของศพ ตำรวจก็พบว่า ฌาคส์ โซนิแยร์ เสียชีวิตจากการถูกยิง และสภาพร่างกายของศพถูกจัดวางอย่างตั้งใจให้มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์รูปภาพพร้อมข้อความที่ถูกเขียนขึ้นด้วยลายมือของเขา ซึ่งร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซเชื่อว่าหลักฐานการเสียชีวิตทั้งสองประการในศพของฌาคส์ โซนิแยร์นั้น จะเป็นหลักฐานสำคัญที่นำไปสู่การคลี่คลายความจริงเกี่ยวกับการที่ฌาคส์ โซนิแยร์ถูกฆาตกรรมได้

ร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซ ได้ส่งภาพถ่ายสภาพศพที่มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์รูปภาพและข้อความไปยังหน่วยถอดรหัสของหน่วยตำรวจสอบสวนกลาง เพื่อค้นหาความหมายเชิงสัญลักษณ์ การส่งหลักฐานจากศพที่พบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบทางวิทยาศาสตร์ในเชิงลึกเป็นกระบวนการสำคัญหนึ่งในการค้นหาสาเหตุการเสียชีวิตจากศพตามหลักนิติวิทยาศาสตร์

ตำรวจพบศพของฌาคส์ โซนิแยร์อยู่หลังประตูลูกกรงนิรภัย ซึ่งกั้นระหว่างฆาตกรกับเหยื่อทำให้ร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซสันนิษฐานว่า ฆาตกรยิงฌาคส์ โซนิแยร์ในระยะไกลโดยยิงผ่านลูกกรงเข้ามา ซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานการพบเศษเขม่าดินปืนที่บริเวณลูกกรงดังกล่าว นอกจากนี้จากการตรวจสอบลักษณะบาดแผลถูกยิงที่พบในศพ ก็ยังมีลักษณะสนับสนุนข้อสันนิษฐานของร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซ คือมีลักษณะเป็นจุดบาดแผลที่มีเลือดออกน้อย ดังที่บรรยายว่า *“ตรงใต้กระดูกหน้าอกของโซนิแยร์มีรอยเลือดตรงจุดที่กระสุนปืนยิงทะลุผิวเนื้อของเขา เป็นบาดแผลที่เลือดออกน้อยจนน่าประหลาดใจ ทั้งไว้เพียงแฉ่งเลือดสีดำนิดๆ ”* (หน้า 44) ซึ่งลักษณะของบาดแผลดังกล่าวนั้นเป็นลักษณะที่เกิดจากการถูกยิงในระยะไกล นอกจากร้อยตำรวจเอกเบซุ ฟาซ จะตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับรอยบาดแผลบนตัวศพ วิถีกระสุน และเขม่าดินปืนที่พบในที่เกิดเหตุตามหลักนิติวิทยาศาสตร์แล้ว เขายังตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับอาการของฌาคส์ โซนิแยร์ก่อนเสียชีวิต ตามหลักนิติวิทยาศาสตร์อีกด้วย ดังจะเห็นได้จากการตั้งข้อสังเกตของเขาความว่า *“คุณโซนิแยร์เจ็บปวดทรมานจากลูกปืนที่ยิงเข้าที่ท้อง เขาค่อยๆ ตาย*

น่าจะใช้เวลาราวๆ สิบห้าหรือยี่สิบนาที เขาเป็นคนที่พละกำลังแข็งแรงแย่งอย่างเห็นได้ชัด” (หน้า 43)

หลักฐานสำคัญที่พบนอกจากภาพสัญลักษณ์ที่ฌาคส์ โซนิแยร์ตั้งใจทำขึ้นเพื่อสร้างเงื่อนไขเกี่ยวกับการเสียชีวิตของเขาแล้ว “เลือด” ที่ ฌาคส์ โซนิแยร์ ใช้แทนหมึกในการเขียนภาพวาดบนร่างกายของเขาก็เป็นอีกหนึ่งหลักฐานสำคัญที่ตำรวจจะนำไปใช้ในคดีได้ ดังที่ว่า “ฟาชเจียบไปครู่ ที่จริงผมเชื่อว่า เขาใช้เลือด เพราะเห็นว่าตำรวจจะแกะรอยตามกระบวนการนิติเวชได้” (หน้า 48)

จากการที่ได้วิเคราะห์การใช้นิติวิทยาศาสตร์ในนวนิยายทั้งสองเรื่องดังกล่าวข้างต้นนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าทั้งสองเรื่องมีกลวิธีการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ได้แก่ กระบวนการตรวจสอบที่เกิดเหตุในเรื่องรหัสลับดาวินชีจะให้ความสำคัญกับการตรวจสอบวัตถุหรือบริเวณที่เกิดเหตุ ก่อนข้างละเอียดมากกว่าเรื่องกาหลมทรทีก

ในนวนิยายทั้งสองเรื่องได้ใช้ความรู้ด้านการไตสวน สอบสวนพยาน เพื่อประมวลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมปรากฏชัดในเรื่องกาหลมทรทีก และการใช้นิติจิตวิทยาศาสตร์มาศึกษาแรงจูงใจในการก่อคดี กล่าวได้ว่าเรื่องรหัสลับดาวินชีสามารถสร้างความน่าเชื่อถือและความสมจริงได้มากกว่าเรื่องกาหลมทรทีกอย่างเห็นได้ชัด

จากที่กล่าวมาแล้ว อาจสรุปนิติวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในนวนิยายทั้งสองเรื่อง ให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างเป็นตารางดังนี้

นิติวิทยาศาสตร์	กาหลมทรทีก	รหัสลับดาวินชี
1. การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ	1.บ้านของเด็กหญิงวาดบริเวณวัดระฆัง วัดหลัง 2.วัดประยูรวงศาวาสคดีพระมหาสุชีพ 3.คลองโอบี คดีของนายลูสะพานภานุพันธ์	1.การตรวจสอบสถานที่เกิดฆาตกรรมในพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ มีการปิดล้อมพื้นที่ของการฆาตกรรม 2.การตรวจสอบตัวหนังสือที่เป็นรหัสลับของเหยื่อบนพื้นที่เกิดเหตุ

	<p>4.ร้านขนมเนืองนวล บริเวณวัดม หรรณพาราม คดีหั่นศพนายผดุง ศักดิ์</p> <p>5.บ้านของยายอร บางกอกใหญ่ คดีนายอำเภอจับแขวนคอตาย</p>	<p>3.การตรวจหาคราบเลือดที่ ปรากฏในบริเวณรูปภาพใกล้จุด ที่เกิดเหตุ</p> <p>4.การตรวจสอบพื้นที่ในคดีหาสน์ ชาโตวีแยตต์ ของ เซอร์ลีส์ ทึบบิง</p> <p>5.วิเคราะห์พื้นที่สนามบินบิกกิน ฮิลล์ ซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุที่ ได้รับการประสานงานมาจาก หน่วยตำรวจสอบสวนกลาง ฝรั่งเศส</p>
2. การหาสาเหตุ การเสียชีวิตจาก ศพ	<p>1.เด็กหญิงวาดถูกหีนลับมีดทุบ จนกระโหลกศีรษะแตก ก่อนหน้า นั้นถูกวางยานอนหลับชนิด รุนแรงและถูกหมอนกดจนขาด อากาศหายใจ</p> <p>2.คดีนายลูกทนต์าย เดิมนาย เต็งมาสารภาพว่าเป็นคนฆ่านาย ลู แต่เมื่อชันสูตรแล้วพบว่า ไม่ใช่ คดีฆาตกรรม แต่เป็นอุบัติเหตุ นายลูจมน้ำเสียชีวิต</p> <p>3.พระมหาสุชีพได้รับยาสลบ ประเภทอีเทอร์ แต่ไม่ถูกทำให้ เสียชีวิต</p> <p>4.นายผดุงศักดิ์เป็นการฆ่าหั่น ศพและเผามาจากที่อื่น แล้วนำ ชิ้นส่วนมาไว้ที่ร้านขนมเนืองนวล</p>	<p>ตำรวจพบว่า ฌาคส์ โซนิแยร์ เสียชีวิตจากการถูกยิง และสภาพ ร่างกายของศพถูกจัดวางอย่าง ตั้งใจให้มีลักษณะเป็นสัญลักษณ์ รูปภาพพร้อมข้อความที่ถูกเขียน จากเลือดด้วยลายมือของเขาเอง</p>
3. การไต่สวนการ ตาย	<p>1.การสอบสวนนางเรือนผู้เป็นแม่ ของเด็กหญิงวาด</p>	<p>ในเรื่องตำรวจได้สอบสวน โรเบิร์ต แลงดอน ด้วยมีนัดกับ</p>

	<p>2.คดีของนายลู ตำรวจสอบสวน นายเต็งผู้มาสารภาพว่าเป็นคนร้าย แต่ในที่สุดก็พบความจริงว่านายเต็งให้การเท็จเพื่อหนีจากการถูกมาเฟียตามล่าเอาชีวิต</p> <p>3.คดีของนายอ่ำ การให้ปากคำของยายอรเกี่ยวกับหน้าตาของคนร้าย ทำให้รู้ว่ายายอรไม่ได้ตาบอดดังที่ทุกคนเข้าใจ ยายอรจึงช่วยให้ตำรวจสืบค้นภาพของคนร้ายและรู้ตัวผู้กระทำความผิด</p>	<p>ผู้ตาย และมีชื่อของเขาปรากฏอยู่ในลายมือของเหยื่อที่เสียชีวิต</p>
<p>4.การหาแรงจูงใจให้ก่อคดีฆาตกรรม</p>	<p>ตำรวจได้ประมวลจากรอยสักที่ปรากฏเป็นคำ 5 คำ บนร่างของเหยื่อทั้งห้าคนแล้ว ทำให้รู้ได้ว่าคำทั้งหมดเป็น “กลโคลง” ที่นำไปสู่โคลงอีกบทที่เฉลยว่าแรงจูงใจของฆาตกรรมต่อเนื่องมาจากความแค้นของพระนอนิจที่มีต่อพระเพ็ญ และตั้งใจที่จะป้ายความผิดให้นายแพทย์เตชเป็นผู้บงการนายกล้าให้กระทำความผิด</p>	<p>สาเหตุที่ฆาตกร โซนิแยร์ และ เซเนโซซ์ทั้งสามคนถูกฆ่าตายนั้น เป็นเพราะทรยศต่อองค์กร เขาละเลยต่อภารกิจในการเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับเกรลและแมรี แมกดาลีน เป็นการกระทำผิดบาปและให้อภัยไม่ได้ เซอร์ลีห์ ทิปบิง จึงต้องการลงโทษหรือแก้แค้นคนเหล่านี้ รวมถึงต้องการทำสิ่งที่ถูกต้องตามความเชื่อของเขา เขาจึงไม่รู้ลึกผิดที่ได้ฆ่าฆาตกร โซนิแยร์ และเซเนโซซ์ทั้งสามคน</p>

ตารางข้างต้นนี้ ทำให้เห็นว่า มีรายละเอียดการใช้นิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน โดยเฉพาะการอธิบายที่ชวนให้เข้าใจถึงแรงจูงใจในการก่อเหตุฆาตกรรม อีกประการหนึ่ง เหตุฆาตกรรมที่ปรากฏในนวนิยายทั้งสองเรื่องนี้ ยังเกิดขึ้นห่างกันถึง 60 ปี กล่าวคือในนวนิยายเรื่องรหัสลับดาวิงซีเป็นเหตุการณ์ที่

เกิดขึ้นร่วมสมัยกับระยะเวลาที่ประพันธ์ ในปีพ.ศ. 2546 ในขณะที่เหตุการณ์ในเรื่องกาหลมหรทึกเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2486 และยังเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ไม่ปกติอีกด้วย การสืบสวนสอบสวนจึงอาจมีข้อพิสูจน์ที่ไม่ละเอียดอย่างที่ควรจะเป็น และไม่ได้มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยการตรวจสอบหามูลเหตุของการฆาตกรรมได้เหมือนอย่างในปัจจุบัน ความห่างของระยะเวลาที่ปรากฏในเรื่องและสถานการณ์สงครามจึงมีส่วนสำคัญต่อการใช้นิติวิทยาศาสตร์ พิสูจน์หาความจริงในนวนิยายเรื่องกาหลมหรทึกอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วจะเห็นว่า การใช้ความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อหาสาเหตุการตายหรือการชันสูตรศพในนวนิยายทั้งสองเรื่องมีการแจกแจงรายละเอียดให้เห็นจริง โดยเฉพาะในเรื่องรหัสลับดาวินชีมีความสมจริงมากกว่า และก่อให้เกิดความคลางแคลงใจในความเชื่อทางคริสต์ศาสนา รหัสลับดาวินชีจึงได้รับการเผยแพร่ไปในวงกว้าง อีกทั้งได้รับความนิยมจนสร้างเป็นภาพยนตร์สร้างชื่อเสียงอย่างแพร่หลาย ส่วนกาหลมหรทึกได้นำกลโคลงในวรรณคดีไทยมาสร้างสรรค์เป็น“รหัสลับ” ให้ตำรวจขบคิดและไขปริศนาได้ อาจขาดความน่าเชื่อถือและความสมจริงตรงที่ให้ผู้ช่วยนักสืบคือคนร้ายตัวจริง และหักมุมในตอนท้ายที่กระบวนการวิสามัญฆาตกรรมคนร้ายเกิดขึ้นอย่างด่วนสรุป และไม่ได้มีการกล่าวถึงการตายของพระเฟื่องอย่างละเอียด อีกทั้งการทำหน้าที่อย่างไม่ถูกต้องด้วยการวิสามัญฆาตกรรมตามกฎหมายของนายตำรวจ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้นวนิยายเรื่องนี้มีเหตุผลของการฆาตกรรมที่ยังไม่เข้มแข็งพอจะเชื่อได้อย่างสนิทใจนอกจากความสนุกสนานเพียงสถานเดียว

รายการอ้างอิง

- แดน บราวน์ (2559) รหัสลับดาวินชี (อรรถी สุวรรณโกมล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ทัศนะ สุวรรณจุฑะ, บรรณาธิการ. (2531) นิติเวชศาสตร์ (Forensic medicine). กรุงเทพฯ: ภัคดีการพิมพ์.
- ธงชัย แซ่เจี๋ย. (2560). การศึกษาเปรียบเทียบบันทึกคดีสืบสวนสอบสวนเรื่อง เทวากับชาตาน ของแดน บราวน์ กับบันทึกคดีสืบสวนสอบสวนไทยเรื่อง กาลมหรทีก. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ครั้งที่ 5 วันที่ 31 สิงหาคม - 1 กันยายน 2560.
- ปรাপต์ (2557) กาลมหรทีก พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- พรทิพย์ โรจนสุนันท์. (2544). การชันสูตรศพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- เมษ รอบรู้. (2550). การศึกษานวนิยายแปลเรื่อง รหัสลับดาวินชี ของอรรถी สุวรรณโกมล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรสม สุทธิสาคร (บรรณาธิการ). (2553). เรื่องเล่าจากมิดหมอ. กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.

Received: May 5, 2020

Revised: August 10, 2020

Accepted: August 19, 2020